ما هو الهدف من الحياة؟ (قصة ملحد) — زندمان ءِ مول مراد چے اِنت؟

منی کسہ شاھدربجاہ ءِ اولی سال ءَ بندات بیت ، (اے سالءَ)

من باز جیرّہ ءِ آماچ بوتاں

منی مات ءُ پِت چہ یکے دومی ءَ جِتا بوت اَنت ، ءُ من گاڑی ءِ سر ءَ دگ ویلے ءِ آماچ بوت آں ءُ منی سنگتے ھم وپات بوت.

من وتی جند ءَ را وت جُست کُت ، زندمان ءِ مول مراد چے اِنت.

من زندمان ءِ مول مراد ءِ سر ءَ شک ءُ گمان بندات کُت ،

من یک چرچ(ایسائیانی ابادت جاھے) ءَ شُتاں کہ من دیست درست زھیروک جنگ ءَ ا اَنت گوں ھنچیں لبزاں کہ من ھچ سرپد نہ باں.

گڑا منِ ءَ لھتیں سوال ءَ بےِ وار کتگ اَت من جُست کُت انت انجیل اش ھچ پچ نہ کُت من ءَ پسہ بِہ دہ اَنت

ھرکسِ ءَ وتی ھیال درشان کُت اَنت ، درستانی پسہ جِتا جِتا اَنت بلکیں لھتین ءِ پسہ چہ دومی ءِ ایگ ءَ چَپ اِت اَنت.

تنا کچّ ءَ ھُدا ءِ بابت ءَ ایشانی ھیال ءُ سسا نزور ءُ جتاجتا ءُ دلجم کنوک نہ اِت اَنت

ھُدا چوں درنجگ بیت ءُ سزا ءِ آماچ کنَگ بیت پمیشا من پھم اِت کہ ایسائیت ءِ توک ءَ باز کمّی گیشی ھست.

من گوں شاھدربجاہ ءِ وانگ ءَ یکجِ ءَ پٹرول پمپے ءَ ھم کار ءَ اِت اَنت.

منی یک سنگتے ھندوئے اَت من جُست کُت ھما پیل ءِ سُنٹ والا ھُدا ءِ کسّہ چے اِنت ، آیا آیاں ایشی جاگیا شیرِ ءِ سرگ گچین کُت نہ کُتَگ اَت من ءَ ھندومت ھم دوست نہ بوت.

من گَشت ءُ دگہ دین پٹ لوٹ کُت ، اے بر ءَ منی جُست یھودیانی دین ءِ بابت ءَ اَت ، مزنیں جُست پُرسے پد ایشانی ھیال ءُ سسا ھدا ءِ بابت ءَ جتا جتا اِت اَنت ھنچو کہ ایسائیت ءِ ابابت ءِ گڈءُ منجی اَت

ھمے واستہ یھودیت ءِ توک ءَ ھم من آ چز ندیست کہ من لوٹ اِت.

آسر ءَ من بدمت دین ءِ توک ءَ پٹ اِت من ھمے گمان داشت دین ھمیش اِنت من ھمیشی گچین کناں ، وھدیکہ من جھلانکی ءَ پٹ اِت من ھمے مار اِت کہ اے دینے بوت نہ کنت بلکیں اے (مردمانی واستہ) زندمان ءِ گوازینگ ءِ شودار کُتگیں راھے.

یکروچے منی یک سنگتے ءَ منءَ ھمے دینانی بابت ءَ جُست کُت کہ من پٹ پول کُتگ اِتاں من گُشت من ایسائیت ءُ ھندومت ءِ ، یھودیت ءُ بدمت ءِ بابت ءَ پٹ اِتگ ، گُشت ئِے : اسلام ءِ بابت ءَ تو چے گش ئے ؟ من گُشت من ایشانی اسلام ءِ بابت ءَ پٹ پول نہ کناں من ءَ چونیں زورے سر ءَ کہ من ایشانی دین ءَ بُہ رواں؟

بلے لھتیں وھد ءَ من گنداں کہ مسیتے ءَ شُتاں ابید بوٹانی کشگ ءَ مُسلھاں لگت دیان اِتاں کم نہ بیت کہ من سجدگ کنوکے سر ءَ بہ لپاشاں ، پد ءَ من چار اِت واجہ بچکندان اِنت ءُ منی نیمگ ءَ آیگ ءَ اِنت ، گُشت ئِے روچ وشبات سنگت تئی چے ھال اھوال اِنت ، اے وش اتک ءَ پد من واجہ ءَ را جُست بندات کُت ، منی گور ءَ ھما جُست ھست اِت اَنت ، کہ من پیسر ءَ جُست کتگ اِتاں ، من ءَ ھمے چز ءَ گیشترِ ھیران کُت من ھرچزے جُست کُت یکدم پسہ اش دات قرآن اش پچ کتگ ات ءُ من ءَ گُشت اش براس اد ءَ بُہ وان ...

اد ءَ من ءَ ھرچز ءِ پسہ دست کپت چاہ ءِ ھرچنکس گرانیں جُست کُت ، دو ھپتگ ءِ گوزگ ءَ پد من یک مسلمانے ءَ را جُستے جُست کُت کہ چیا تو وتی جند ءِ ھیال ءَ چہ درشان نہ کن ئے (پسہ نہ دئے) من ءَ گُشیت : بوت نہ کنت وھدیکہ ما کُران پاک ءِ گپ ءَ بہ جن ایں پد ءَ ما وتی جند ءِ ھیال ءَ درشان بہ کنِ ایں ھمے (گپ ءَ) من ءَ باز بدل کُت.

پد ءَ من پہ لوگ ءَ یک کُران پاکے زرت ، من وانگ بندات کُت من گِنداں اے چو آدگہ (کتاب ءُ) کسھانی وانگ ءِ پیم ءَ ھچ نہ اِنت بلکیں من ھنچیں چزّے وانگ ءَ آں کہ من ءَ ھُگم رھشونی کنگ ءَ اِنت

یک شپے من نشت ءُ راستیانی منّانکانی سر ءَ پگر کُت ھنچو کہ : والجبال اوتادا (کوھاناں میہ جوڑ کنگ بوتگ) نُتُّک ءِ وتی مات ءِ لاپ ءِ توک ءَ رُدگ ءِ بابت ءَ ، من گُشت او اللہ من ءَ بُہ واہ(ءُ ھدایت) بِہ دئے (ھمے دمان ءَ)

منی ھالت بدل بوت من ھمے مار اِت کہ اللہ ءَ من ءَ رھشونی کُت ، چیا کہ اے کائنات گوں وتی ڈولداری ءُ مزنیں سارگ ءُ سینگارگے ءَ ھچ بوت نہ کنت کہ بےِ ھُدا بہ بیت ، من اھد کُت کہ مسلمان بان ءُ دوئیں شھادتاں واناں.

وھدیکہ من ونت آں درستیں تُرس ءُ شک ءُ گمان چہ منی ھوش ءَ دراتک اَنت ، من گوں وتی پِت ءَ ھم سک شرّ اِتاں گڑا من اسلام ءِ راستی ءِ بابت ءَ سمجارینت کہ ھرچنکس دروگ شنگ تالان بوتگ (اسلام ءِ بابت ءَ) اسلام چہ ایشاں باز جِتا اِنت.

گڑا پمیشا چہ من ءَ کُران ئِے لوٹ اِت ، من ان شاء اللّٰہ دلجماں نزّیک اِنت کہ وتی اسلام ءِ ایلان ءَ کنت.